

Δευτέρα ἐσρατεία τοῦ Κίμωνος
εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τῶν Ἑλλήνων
εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰρήνη.

δ. ιδ'. Οἱ μὲν Πέρσαι· καθυποτάξαντες πόλιν
τὴν Αἴγυπτον, ἔλαβον διὰ προδοσίας καὶ τὸν
Ἰναρῶν, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν. Ἦμεινεν ὁμῶς
εἰς ἐπαράσασιν ἄλλοις τις βασιλεὺς, ἔχων μέρος
τῆς Αἴγυπτου πρὸς τὰ ἐλεύθερα μέρη, Ἀκυρταῖος
καλούμενος, καὶ εὐσμήγῃτες διὰ τὰ ἔλη. Ὁ-
θεν ἀφῆκαν ἐκεῖ ὀλέγου κράτευμα μόνον, ἵνα
πολεμῇ αὐτόν. Συναθροίσαντες δὲ τὴν ὄλλην
δύναμιν, ἀνέβησαν εἰς τὴν Κιλικίαν, ἀθροίζου-
τες καὶ ἄλλο κράτευμα, καὶ ἐστρατοπέδευσαν·
ὁ μὲν Μεγάθυξος ἐν τῇ Κιλικίᾳ, ἔχων τρια-
κοντίων χιλιᾶδων πεζικόν· ὁ δὲ Ἀρτάβαξος
διέτριβε περὶ τὴν Κύπρον, ἔχων σόλον τρια-
κοντίων τριηρῶν. καὶ οὕτως ἐπαπηλείτο πάλιν
ἡ Ἰωνία, ἐπειδὴ ἐθάρασθησαν πάλιν οἱ
Πέρσαι, διὰ τὴν δυσυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ
σόλου, διὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τῶν
Ἑλλήνων, καὶ ἐπὶ τὴν ἐξορίαν τοῦ Κίμωνος.
Οὔτοι οἱ πόλεμοι ἦσαν τὰ προοίμια τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ πολέμου, ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης:

Ὅθεν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰσχυρίαν ἐκεῖνου τοῦ π.λέμου.

§. ιε'. Ἐν τούτοις δὲ ἐπέσπευεν ὁ Κίμ-
 ἐκ τῆς ἐξουσίας, ὅστις ὄρων τὴν ἔπαρσιν τῶν
 Περσῶν, ἐκλείπειν εἰρήνην πενταετῆ μεταξὺ
 Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Μετὰ δὲ ταῦ-
 τα ἐπέμπευεν ἄναρχος πάλιν εἰς τὴν Κύπρον
 μετ' ὀλιγαρχίας τριήρεις (α), καὶ ἔλασθε δύο πό-
 λεις, τὸ Κίτιον καὶ Μαλόν διὰ πολιορκίας.
 Ἐπειδὴ δὲ ἐξήτησε καὶ ὁ Ἀμυρταῖος βοήθειαν
 παρὰ τοῦ Ἀθηναίων, ἐπέμπευεν πάλιν ἐκ τῆς
 Κύπρου ἐξήμισθα τριήρεις εἰς τὴν Αἴγυπτον.
 Ἀποκρίσας δὲ ὁ Κίμων τὸν Περσικὸν στόλον
 περὶ τὴν Κύπρον, καὶ κυμαστῆσας, ἔλασεν
 ἑκατὸν τριήρεις αὐτόθρους, τὰς δὲ λοιπὰς κα-
 τεσκόρπισε, καὶ ἄλλας μὲν κατεπόνησεν, ἄλ-
 λας δὲ ἐτόλμα μέχρι τῆς Φρυγίας. Τινὲς δὲ
 Πέρσαι ἔφυγον μὴ ἄλλας τριήρεις εἰς τὴν γῆν,
 πρὸς τὸ κρατόπεδον τοῦ Μεγαθύζου. Ὅθεν ὁ
 Κίμων ἀποδιδάσας τοὺς κρατιώτερας εἰς τὴν
 γῆν, καὶ κρατήσας μύλην, ἐνέκησε, καὶ ἐ-
 φύνευσε πολλούς. Τότε ἐφρουρήθη Ἀνοξικράτης

(α) Πρ. γρ. 450.

ὁ συστράτηγος τοῦ Κίμωνος, λαμπρῶς ἀγωνιζόμενος. Ἐξέχον δὲ ἔτι οἱ Πέρσαι φρουρὰς εἰς πολλάς πόλεις τῆς Κύπρου, καὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἂν ἔχωσι τὴν Κύπρον, δύνονται νὰ βλάπτωσι πάλιν τοὺς Ἕλληνας, καὶ νὰ ἐγώσιν εἰσευθῆν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ δὲ Κίμων δὲ αὐτὸ τοῦτο ἤθελε νὰ διώξῃ αὐτοὺς ἐκεῖθεν. Ὅθεν θολασσοκροτήσας, καὶ ἀποκόψας τὴν μετὰ τῆς Ἀσίας κοινωσίαν τῆς Κύπρου, ἐλάμβανε τὰς πόλεις διὰ πολιουρκίας, καὶ τέλος ἐπολιούρκησεν αὐσηρῶς τὴν Σαλαμίνα, ἣτις ἔπρεπε νὰ κοῦνῃ τὰ πράγματα.

§. ις'. Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Ἀρταξέρξης, ἔγραψε πρὸς τοὺς Σατραπάς τῆς Κύπρου, καὶ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς, νὰ ζητήσωσιν εἰρήνην, ὅπως δυνηθῶσιν. Ὅθεν ὁ Μεγάθυρος καὶ Ἀρταβάζος ἐπεμψαν πρέσβεις εἰς τὸς Ἰθύνους. Ἐδέχθησαν τοίνυν τοῦτο καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπεμψαν ἐκεῖ πρέσβεις, νὰ πραγματεύσωσι τὴν εἰρήνην, ὧν πρῶτος ἦτον Καλλίας ὁ Ἀθηναῖος, ὅστις ἐκλείσεν ἐκεῖνην τὴν ἐπισημειωτάτην πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἰρήνην, τοῦ Καλλίου καὶ τοῦ Κίμωνος καλουμένην. Εἰς τοιαύτην δὲ κατάστασιν ἦλθε τὸ τέλος τοῦ τοιοῦτου καὶ τοσοῦτου πα-

λίμου, ὥς ἡ εἰρήνη περιεκλείσθῃ μόνου εἰς
τέσσαρα κεφάλαια.

α'. Αἰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις τῶν Ἑλλήνων,
να εἶναι ἐλευθέραι καὶ σιτέονταί.

β'. Τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως, να ζέκωνται
τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν μακρὸν τῆς θαλάσσης.

γ'. Οἱ ζόλοι τοῦ βασιλέως, να μὴ πλείω-
σιν ἐπιπέθειν τῶν Χαλιδούτων νήσων τῆς Παμ-
φυλίας, καὶ τῶν Κυανέων πετρῶν.

δ'. Οἱ Ἀθηναῖοι, να μὴ στρατεύωσιν εἰς
τοὺς τόπους τοῦ βασιλέως.

Τούτων οὖν ἐπιχωρήσεντων, συνέχωρησαν οἱ
μὲν Πέρσαι εἰς τὴν Περσίαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι
εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἦλθε καὶ ὁ ἐκ τῆς Αἰγύπτου
ζόλος εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἐνωθεὶς μὲ τὸν
ἐκεῖ ζόλον, ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ Κίμων
ὁμῶς ἀπέθουεν ἐν τῇ Κύπρῳ, ὅτε ἦτον ἐτε
ἐκεῖ ὁ ζόλος.

δ. ιζ'. Ταύτην τὴν εἰρήνην καὶ τὸν θάνατον
τοῦ Κίμωνος λέγουσι διαφόρως. Ἐπει-
δὴ ὁ Ἀρισίδης καὶ Λυκούργος, οἱ ῥήτορες, καὶ
ὁ Πλούταρχος καὶ Σουΐδας, λέγουσιν, ὅτι ἐγι-
νετο μετὰ τὴν ἐν Εὐρυμέδουτι μάχην. Ἀλλ'
ἂν ἐγένετο ἡ εἰρήνη, πῶς περιφύρουτα εἶ-

Πέρσαι εἰς τὴν Θράκην μετὰ ταῦτα; Διὰ τί
 ἐγένετο ἡ ἐκστρατεία εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰς
 τὴν Κύπρον πάλιν; Διὰ τί δὲν ἔπαυσεν ὁ πό-
 λεμος; Διὰ τί ἀφῆκαν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρ-
 σας εἰς τὴν Κύπρον, νικηταὶ ὄντες; Ὁ δὲ
 Διοδώρος γράφων χρονολογικῶς τὰ συμβεβη-
 κότα, ἀναφέρει ὡς εἴρηται τὴν εἰρήνην. Ὁ
 δὲ Κορνύλιος ὁ Νίπως τὰ ἄνω κάτω γράφων,
 λέγει, ὅτι ἐν τῇ Μυκάλῃ ἐναυμαχῆσα καὶ ἐ-
 πιζομαχῆσεν ὁ Κίμων. Ὁ δὲ Θουκυδίδης δὲν
 ἀναφέρει παντελῶς τὴν εἰρήνην· ἀλλὰ λέγει,
 ὅτι ἐπολιόρκουν τὸ Κιτίον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε
 ἀπέθανεν ὁ Κίμων. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν τρα-
 φὰς, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Κιτίου. Ἀπαντήσαντες
 δὲ κατὰ τὴν Σαλαμίνα τῆς Κύπρου τοὺς Φοί-
 νικας, Κυπρίους καὶ Κίλικας, ἐναυμαχῆσαν,
 καὶ ἐπιζομαχῆσαν· καὶ νικήσαντες ἀμφοτέρω,
 ἀπεχώρησαν ὑπ' οἴκου. Τινὲς δὲ πάλιν λέγου-
 σιν, ὅτι δὲν ἐγένετο τελείως εἰρήνη, ἀλλὰ
 διὰ τὸν φόβον δὲν κατέβαινον οἱ Πέρσαι πρὸς
 δεῖνα τὰ μέρη. Ὁ Πλούταρχος ὅμως καὶ ὁ
 Πausανίας λέγουσιν, ὅτι διὰ ταύτην τὴν ὀφέ-
 λιμον εἰρήνην ἔκτισαν οἱ Ἀθηναῖοι βωμὸν τῆς
 Εὐεμένης, ἔστησαν παρ' αὐτῷ καὶ ἀνδριάντα τοῦ

Καλλίου, ἔτι δὲ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ψηφισμά-
των καὶ συνθήκῶν, τὴν ὑποίαν συνήθροισεν
ὑπερὸν ὁ Κρατερός, ἀνεφίρτετο καὶ ἡ εἰρήνη
αὕτη (α).

§ γη. Ἐνταῦθα ἄρα, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν
τρόπον ἐπαυσεὶν ὁ Πρῶτος Περσικὸς Πόλε-
μος (β), ὅστις καταπλούτισε τοὺς Ἕλληνας,
καὶ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἔκτοτε ἤρ-
ξαντο αἱ μαθηταὶ καὶ τέχνη ναὶ προβαίνουσαι
γυγυσιαιαὶ βήμασι, διὰ τὴν εὐπορίαν, καὶ εὐ-
λοτιμίαν. Ἐδόξατο καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν
Ἑλλάδα τόσον, ὅσον ἦεν τὸ μέγεθος τοῦ
κινδύνου. Ἐλαμψαν καὶ τέσσαρες μεγάλοι ἄν-
δρες τῶν Ἀθηναίων ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ. Ὁ
Μιλτιάδης, Θιμισοκλῆς, Ἀριστιδῆς καὶ Κί-
μων. Καὶ δύο τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ Λεωνί-
δας καὶ Πουσακίας, ὅστις ἠμαύρωσεν ὑπερῶν
τὸ κάλλιστον ἔργον ἐν Πλαταιαῖς διὰ τῆς προ-
δοσίας. Οὗτος ὁ πόλεμος ὅμως ἐγένετο αἰτία
τῶν μετὰ ταῦτα τοσοῦτων ἐμφυλίων πολέμων
τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς πτώσεως τῆς Ἑλλά-
δος, ὡς ῥηθῆσεται ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέ-
μῳ, ὅστις ἤρξατο Μετ' ὀλίγον.

(α) Διόδωρ. Ια'. 19'. Ἀριστ. Περσικὴν. Λυκοῦργ.
κατ. Λεοκράτ. Πλούταρχ. καὶ Σουίδ. ἐν Κίμων.
Θουκυδίδ. Α'. 116. Πλάυσαν, Ἀριστ. Κ. 3.

(β) Περ. κρ. 449.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν ἑμπερισχομένων κεφαλαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Σελ.

Περὶ τῶν πρώτων αἰτιῶν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Περσῶν ἐχθρας, καὶ τινων δοκιμῶν αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐπιχειρήσις πρώτη τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγὸς ὁ Μεγάβαζος. 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἐπονασασίς τῆς Ἰωνίας. 42

Μάχη ἐν Λαδῆ, φθορά τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ὄλωσις τῆς Μιλήτου, καὶ πάσης τῆς Ἰωνίας. 63

— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Δευτέρα ἐπιχειρήσις τῶν Περσῶν κατὰ

τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγὸς ὁ Μαρ-
θούριος. 73

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τρίτη ἐπεξεύρησις καὶ ἐκστρατεία τῶν
Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρα-
τηγὸν δὺο, ὁ Δάτις καὶ Ἀρταφέρνης. 77

Μάχη ἐν Μαραθῶνι καὶ στρατηγὸς ὁ Μι-
τιάδης ὁ Μηδοκτόνος. 83

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Τετάρτη, μεγίστη καὶ τελευταία ἐκστρα-
τεία τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος,
καὶ στρατηγὸς ὁ Ξέρξης βασιλεὺς τῆς
Περσίας. 92

Μάχη ἐν Θερμοπύλαις, καὶ στρατηγὸς ὁ
Λεωνίδαο βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμο-
νίων. 122

Ναυμαχία ἐν Ἀρτεμισίῳ, καὶ ναύαρχος
τῶν Ἑλλήνων ὁ Θεμιστοκλῆς. . . 140

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἄλωσις τῆς Βοιωτίας, Φωκίδος καὶ Ἀτ-
τικῆς. 151

Μάχη ἐν Σαλαμῖνι, καὶ στρατηγὸς τῶν
Ἑλλήνων ὁ Θεμιστοκλῆς. 163

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἀναχώρησις τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Θεσσαλίαν. 181

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ἐκστρατεία τοῦ Μαρδονίου ἐκ τῆς Θεσ-
σαλίας πρὸς τὴν Ἀττικὴν. 189

Μάχη ἐν Πλαταιαῖς, καὶ στρατηγοὶ τῶν
Ἑλλήνων ὁ Πausanias καὶ Ἀριστείδης. 202

Μάχη ἐν Μυκάλη, καὶ στρατηγὸς τῶν μὲν
Ἀθηναίων ὁ Ξάνθιππος, τῶν δὲ Λα-
κεδαιμονίων ὁ Λεωτυχίδης. Καὶ ἐλευ-
θέρωσις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Σησοῦ. 244

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Ἐξορκουθήσις τοῦ πολέμου, καὶ ἐκστρα-
τεία τοῦ Κίμωνος καὶ Ἀριστείδου. 259

Ναυμαχία καὶ πεζομαχία περὶ τὴν Κύ-
πρου καὶ ἐν Κύρουμέδωντι, καὶ στρα-
τηγὸς ὁ Κίμων. 264

Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Αἴ- γυπτον.	270
Δευτέρα ἐκστρατεία τοῦ Κίμωνος εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰρήνη.	275

Π α ρ ο ρ ά μ α τ α .

Ἑλλήνων	7
Μερναδων	7
Ἀνεχώρησεν	10
Ἐγένεσεν	16
Κατασκοπέυσει	21
Δεκάτη	30
Κατασχύνην	36
Ἰγυγία Σχολ.	47
Θίλωσι	47
Ἀθηναίους	54
Ἐπειτα	74
Πρὸ χρισ. 492.	75
Ἐπύκνωσε	84
Σπάρτην	98
Προτέρων	100
Κρότου	153
Ἰσθμοῦ	176
Ἡμεκύκλιον ἀντὶ κύκλου	144
Πύθην	175
Αἱ Ἀθήναι	197
Κέρως	215
Λόχος	219
Ἐξωθισθῆ	233